

“Els fills són el més important”

Hi ha dos punts capitals en la vida dels pobles: les lleis sobre el matrimoni i les lleis sobre l'ensenyament; i en això els fills de Déu han d'estar fermes, lluitar bé i noblement, per amor a totes les criatures. (Forja, 104)

22 de juliol

La paternitat i la maternitat no s'acaben amb el naixement: aquesta participació en el poder de Déu, que és la facultat d'engendrar, s'ha de prolongar en la cooperació amb

l'Esperit Sant perquè culmini
formant autèntics homes cristians i
autèntiques dones cristianes.

Els pares són els principals
educadors dels fills, tant en allò que
és humà com en el que és
sobrenatural, i han de sentir la
responsabilitat d'aquesta missió que
els exigeix comprensió, prudència,
saber ensenyar, i per damunt de tot,
saber estimar; i tenir el delit de
donar bon exemple. No és un camí
encertat, per a l'educació, la
imposició autoritària i violenta.

L'ideal dels pares es concreta més
aviat a ésser amics dels fills: amics
als quals es confien les inquietuds,
amb qui es consulten els problemes, i
dels quals hom espera un ajut eficaç i
amable.

Cal que els pares trobin temps per
estar amb els fills i parlar-hi. Els fills
son el més important: més important
que els negocis, que la feina, que el

descans. En aquestes converses convé d'escoltar-los amb atenció, d'esforçar-se a comprendre'ls, de saber reconèixer la part de veritat -o tota la veritat- que hi pugui haver en algunes de les seves rebel·lies. I, ensems, ajudar-los a encarrilar be els seus afanys i il·lusions, ensenyar-los de considerar les coses i de raonar; no imposar-los una conducta, sinó mostrar-los els motius, sobrenaturals i humans, que l'aconsellen. En un mot, respectar la seva llibertat, ja que no hi ha una veritable educació sense responsabilitat personal, ni responsabilitat sense llibertat. (És Crist que passa, 27)
